

Motion

1977/78: 1273

av Elvy Nilsson och Holger Mossberg
om ökad användning av returglas

Återvinning och återanvändning är begrepp som alltmer börjar bli vedertagna i vår samhällsplanering. Vetskapen om våra begränsade naturtillgångar har tvingat fram ändrade bedömningar i vårt sätt att planera för framtiden, och det har också inspirerat forskare och vetenskapsmän att söka finna metoder för att ta till vara avfall och spillprodukter av olika slag. Återvinning är också ett sätt att komma till rätta med miljöproblem av olika slag.

Sett från dessa utgångspunkter kan det bedömas som ologiskt med det till synes helt ohämmade slöseri som förekommer inom förpackningsindustrin, framför allt då det gäller livsmedelshanteringen och bryggerinäringen.

Bryggerinäringens övergång till burkförpackningar måste exempelvis, sett i detta perspektiv, te sig diskutabel. Förutom det slöseri av material – plåt eller plast/olja – som detta innebär, utgör burkarna dessutom en miljöförstöring av betydande mått. Ingen kan sålunda undgå att komma i beröring med de tusentals ölburkar som ligger utspridda längs våra vägar och som kräver mycket stora insatser i form av uppstädning m. m. Glasflaskor som återanvänds är här att föredra såväl från resursanvändningssynpunkt som från miljösynpunkt.

Även sett med utgångspunkt i den hårt ansträngda sysselsättningssituationen för glasindustrin, skulle en stimulans till en övergång till större användning av glasförpackningar vara positiv.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att hos regeringen anhålla om att en utredning tillsätts med uppgift att granska förpackningsindustrin, i syfte att söka åstadkomma en inriktning mot en större användning av returglas, framför allt inom bryggerinäringen.

Stockholm den 24 januari 1978

ELVY NILSSON (s)

HOLGER MOSSBERG (s)